Opłata pocztowa uiszczona ryczałtem.

BIULETYN KOWIEŃSKI

WILBI

WILEŃSKIE BIURO INFORMACYJNE (WILBI) GARBARSKA 7—2.

Nr. Wilno, dnia 7 października 1935 r. 1365.

Treść numeru:

I. ZAGADNIENIA POLITYKI ZAGRANICZNEJ.

III. ZAGADNIENIA POLITYKI WEWNĘTRZNEJ I ŻYCIE SPOŁECZNE.

Kronika.

------o-------

I. ZAGADNIENIA POLITYKI ZAGRANICZNEJ.

1/. PREZES ZW.WYZW.WILNA O WALCE O WILNO. "Musu Vilnius" Nr. 19 z 1.X.1935 r. Art.prezesa ZWW dr.A.Juszki p.t. "Więcej mocy w walce o Wilno". Streszczenie:

Kiedy w r.ub. wybitni politycy polscy bawili jeden po drugim w Niepodległej Litwie, znajdowali się w Kownie ludzie, spodziewający się, że Polacy zaproponują wzamian za stosunki Wilno. Wszystko to jednak spełzło na niczem. Okazało się, że takie sprawy jak wileńska nie dadzą się łatwo rozstrzygnąć.

Gdy się pogorszyła sytuacja międzynarodowa Litwy w związku z agresywnością niemiecką, znaczna część prasy litewskiej zaczęła propagować potrzebę stosunków z Polską, pomijając sprawę wileńską. Korespondenci polscy w Kownie rejestrując te głosy litewskie ogłosili, że wielka część narodu litewskiego koniecznie pragnie pokoju z Polską. Prasa bałtycka również w czasach ostatnich niejednokrotnie się odzywała w sprawie stosunków polsko-litewskich, wzywając Litwę do wykazania inicjatywy w kierunku wznowienia stosunków z Polską. Prasa bałtycka wykazała przez to nieznajomość sytuacji. Pierwsze słowo powinno bowiem wyjść ze strony Polaków,istotnych winowajców.

Stosunki Litwy z sąsiadami wykazały, że traktaty nie są zdolne do stworzenia trwałych stosunków. Mimo traktatu wydarto Litwie Wilno i czyni się zamachy na Kłajpedę. W związku z tem, za traktatami muszą stanąć wszystkie siły narodu i znaleść żywe poparcie w wysokich instytucjach, stworzonych dla utrzymania świętości traktatów i pokojowości stosunków. Litwini nie wyrzekają się i nie wyrzekną Wilna i znacznej części swego narodu. Przedstawiciele ZWW zbiorą się wkrótce, by odbyć swój 10-ty zjazd. Trzeba wierzyć, że wykażą oni zdecydowanie nietylko przy pomocy słów, lecz również zdecydowanie do dążenia do stolicy Wilna przy pomocy żywej siły. Praca ZWW nie jest destruktywną pracą jątrzenia dwuch narodów, lecz robotą konstruktywną ratowania wynaradawianych Aestów i przywrócenia utraconego honoru ich staremu ośrodkowi./A-8/6 /. P.

2/. ODCZYT M.SZALCZIUSA W SPRAWIE WILNA. "Musu Vilnius" Nr. 19 z 1.X.1935 r. zamieszcza przedruk odczytu znanego dziennikarza litewsk.- Mateusza Szalcziusa, który niedawno bawił w Wilnie. Odczyt wygłoszony został z okazji dnia Żelaznego Funduszu Wileńskiego w Teatrze Państwowym. Streszczenie:

Przed 15-stu laty armja litewska zaatakowana podstępnie i niespodziewanie przez przeważające siły polskie, musiała się cofać. Naród litewski wspomina jednak o pobycie wojska litewskiego w Wilnie, jako o czynie wielkim i doniosłym, gdyż wyobraża on pragnienie wszystkich Litwinów uzyskania starej stolicy. Naród litewski chce być żywy i dlatego chce Wilna. Niedarmo więc się śpiewa "my bez Wilna się nie uspokoimy". Dzisiaj sprawa wileńska traktowana jest przez Litwinów trzeźwiej niż przedtem, kiedy tworzone były Locarna i pakty Kelloga. Nie oznacza to jednak zapomnienia,czy też wyrzeczenia się Wilna. Gdyby,zresztą,nawet Litwini zaczęli o Wilnie zapominać, przypomną o niem najlepiej sami Polacy swem postępowaniem z Litwinami wileńskimi. Z blisko 200 szkół litewskich w Wileńszczyźnie, które istniały przed 15-stu laty, pozostały tylko trzy. Z 40-tu parafij litewskich tylko kilka parafij ma księży Litwinów. Resztę księży przeniesiono do parafij białoruskich. Język lit. wygania się z kościołów nawet takich parafij, gdzie jest 90% mówiących po litewsku. Za używanie języka litewskiego publicznie się bije i teroryzuje. Kierownicy czytelni T-stwa św.Kazimierza i jego członkowie wiecznie są ganiani po posterunkach policyjnych za czytanie litewskich pism. Na włościan-Litwinów nakłada się nigdy nieskończone grzywny i kary administracyjne, włóczy się po sądach. Litwin-wilnianin nie może uzyskać w swym kraju żadnego stanowiska. Pod tym względem jest gorzej, niż za Rosjan.

Postępując w ten sposób w okupowanym kraju Polacy są najlepszymi agitatorami sprawy wileńskiej. Postępowanie to drażni Litwinów. Polacy zawsze się chwalili, że Wilno jest niewątpliwie polskie. Obecnie przywieźli oni demonstracyjnie do Wilna serce nieboszczyka Marszałka, podkreślając, że się czyni to dla wzmocnienia polskości kraju. Polacy zwołują w Wilnie zjazdy legjonistów, zakładają obozy młodzieży i urządzają różne inne demonstracje, mimo że te wszystkie posunięcia boleśnie się odbijają w sercach litewskich.

Jest to bardzo nieostrożne postępowanie wobec trzymiljonowego narodu - sąsiada bardzo czułego pod względem narodowej świadomości.

Wilno będzie mogło do Litwy powrócić i przy Litwie pozostać, o ile Litwini poważnie będą nad tem pracować. Litwini muszą się przygotować do przyjęcia Wilna. Posiadają oni Zw.Wyzw.Wilna oraz Żelazny Fundusz Wileński. Pierwsze instytucja jest tworem okresu romantyzmu. Natomiast druga jest wyrazem kierunku realnego i praktycznego. Przy pomocy Żelaznego Funduszu Wileńskiego przyczaniają się Litwini drogą ofiar pieniężnych do odzyskania Wilna. Jest to praca, która Litwinów łączy i zaprawia do poświęceń. Praca ta doprowadzi Litwinów do Wilna. /A -8 /6 /. P.

3/. "TRIMITAS"W SPRAWIE WILNA. "Trimitas" Nr.40 z 3.X.1935 r. Art.p.t. "Na froncie wileńskim".Streszczenie:

9-go października upływa 15-cie lat od chwili, kiedy cały naród litewski stanął na froncie wileńskim. 15-ście lat już żyją Litwini bez Wilna. Po tamtej stronie linji administracyjnej szaleją okupanci, postępując metodycznie,zaciekle i okrutnie . Zamknięte zostały niemal wszystkie szkoły litewskie. Litewskie gimnazja w Święcianach i w Wilnie z każdym rokiem spotykają coraz nowe trudności. Życie litewskich towarzystw zostało niemal całkowicie stłumione. W litewskich parafjach osadzono księży-Polaków dla szerzenia polskości. Nad krajem zaciążył kryzys gospodarczy.

Z chwilą rozpoczęcia 16-ego roku walki o Wilno serca litewskie muszą zapłonąć jeszcze większem zdecydowaniem w kierunku pracy nad wyzwobodzeniem Wilna./A-8/5 /.

4/. M.BAGDONAS O UMOWIE SUWALSKIEJ. "Trimitas" Nr.40 z 3.X.1935 r. Artykuł M.Bagdonasa p.t. "Jak był stworzony i pogwałcony traktat suwalski". Streszczenie:

15-cie lat temu Polacy pogwałcili traktat suwalski i zagrabili Wilno. Litwa podczas wojny polsko-sowieckiej zachowywała neutralność,mimo że z obu stron: polskiej i sowieckiej czynione były ponętne propozycje. Na podstawie podpisanego 12 lipca 1920 r. w Moskwie traktatu pokojowego między Litwą a Sowietami Litwini weszli do Wilna 15 lipca. Wkrótce potem bolszewicy z Wilna ustąpili i Wilno znalazło się w rękach swych właściwych gospodarzy - Litwinów. W sierpniu szczęście wojenne przychyliło się na stronę polską. Polacy zaczęli wypierać bolszewików. W związku z tem, stało się rzeczą jasną, że Polacy napadli na Litwinów. Wobec tego Litwini podjęli z Polakami rokowania w Kalwarji. /c.d.n.//A-8 /24 / .

K r o n i k a .

5/. "SEKMADIENIS" O OŚWIADCZENIU MIN. BECKA W SPRAWIE KŁAJPEDY. "Sekmadienis" z 6.X.1935 r.: podaje z dobrze poinformowanych źródeł, że min.Beck miał w Genewie niedwuznacznie się wyrazić w sferach politycznych, iż Polska żadną miarą by się nie zgodziła na atak niemiecki na Kłajpedę. /A-8/23/.

6/. ROZMOWA MIN.BECKA Z MIN.LOZORAJTISEM W UJĘCIU "JAUNAKAS ZINAS". "Jaunakas Zinas" z 2.X.1935 r. Genewski korespondent "Jaunakas Zinas" nadesłał swojemu pismu korespondencję p.t. "Ministrowie spraw zagranicznych Litwy i Polski w poszukiwaniu porozumienia". W korespondencji tej znajdują się informacje następujące: " Po spotkaniu obu ministrów na śniadaniu, wydanem przez delegację łotewską, odbyli oni w sobotę 21 września 3 i pół godzinną konferencję w 4 oczy. I Polacy i Litwini w swych wynurzeniach o tem spotkaniu zachowują wielką rezerwę. Zaznaczają oni jedynie, że byłoby przedwczesnie uważać tę konferencję za początek oficjalnych rokowań. Obecnie idzie o to, by znaleść stosowną podstawę do ich wszczęcia. Podczas pierwszego spotkania osiągnąć tego się nie dało. Polacy kładą, jak słychać, główny nacisk na to, że pertraktacje o nawiązaniu normalnych stosunków powinny być poprzedzone uznaniem nienaruszalności obu państw. Jest to żądanie trudne do przyjęcia dla Litwy. Widoki na porozumienie będą w dużej mierze zależeć od tego, czy uda się obejść powyższą przedzkodę. W każdym razie znamiennem jest, że tym razem wymiana poglądów pomiędzy min.Polski i Litwy nie zakończyła się stwierdzeniem, iż niema możliwości do kontynuowania rozmów. We wtorek 24-go Beck i Lozorajtis ponownie spotkali się. Nowy wiatr, który powiał

pomiędzy Polską a Litwą, wywołał w Genewie wielkie zainteresowanie, jakkolwiek nie należy spodziewać się, aby przed końcem sesji Ligi zostały osiągnięte konkretne wyniki". /A-8/24 /. P.

7/. PRZYJAZD DYPLOMATY AMERYKAŃSKIEGO DO KOWNA. Prasa ryska z 5.X.1935 r.: Do Kowna przybył kierownik Wschodnio-Europejskiego wydziału amerykańskiego Departamentu Stanu R.Kelly. P.Kelly, jak podają gazety litewskie, był 7 października 1920 r. świadkiem podpisania traktatu suwalskiego. A-1/. P.

8/. PRZYBYCIE NIEMIECKICH ATTACHÉS NA LITWĘ. Prasa ryska z 4.X.1935 r.: Jak podaje poselstwo niemieckie w Kownie z dniem 1 października przydzieleni zostali do poselstwa dwaj niemieccy attaché wojskowi: gen.Kestring oraz drugi attaché, którego nazwisko nie jest narazie wiadome. Obaj wojskowi przybyć mają do Kowna w dniach najbliższych. /A -6/. P.

9/. MIN.LOZORAJTIS W SPRAWIE STOSUNKÓW LITEWSKO-NIEMIECKICH. Prasa kowieńska z 3.X.1935 r.: "La Liberté" ogłasza wywiad z litewskim ministrem spraw zagranicznych Lozorajtisem. Minister oświadczył m.in., że w dalszym ciągu liczy na pomoc Ligi Narodów, której zadaniem jest nietylko interwenjować w razie wybuchu konfliktu, ale uczynić wszystko, aby tego konfliktu uniknąć. Litwa nie odwoływała się ze skargą na Niemcy do Ligi Narodów, gdyż liczy jeszcze, że w drodze dyplomatycznej uda się jej uzyskać polepszenie sytuacji. Z punktu widzenia prawnego najbardziej wskazane byłoby odwołanie się do międzynarodowego Trybunału w Hadze. Tą drogą Litwa chciałaby pójść, jednakże tego rodzaju procedurę mogą wskazać jedynie państwa gwarantujące statut kłajpedzki. Na pytanie, jak sobie minister wyobraża stanowisko Polski w razie ataku niemieckiego, min.Lozorajtis odpowiedział: "Mógłbym jedynie zauważyć , że każda zmiana nad Bałtykiem, logicznie rzeczy biorac, powinna być uważana za sprzeczną z interesami polskiemi". W dalszym ciągu min.Lozorajtis oświadczył: Gdyby Niemcy zdecydowały się na zajęcie Kłajpedy, przeciwstawimy się temu wszelkiemi sposobami, nie wyłaczając użycia siły zbrojnej. Każdy jednak napad na Kłajpedę z natury rzeczy nie będzie mógł ograniczyć się wyłącznie do tego terytorjum, Niemcy będą usiłowały zagarnąć całą Litwę, a wówczas sytuacja stanie się groźna dla całej Europy Wschodniej. /A -6/.

10/. POLITYKA NIEMIECKA NAD BAŁTYKIEM W UJĘCIU PISMA SOWIECKIEGO. Prasa kowieńska z 4.X.1935 r. "Izwiestija" z 30 września zamieszczają korespondencję z krajów bałtyckich p.t. "Brunatna pajęczyna nad Bałtykiem". W korespondencji tej wysuwa się tezy , że niemiecki "Drang nach Osten" daje się odczuwać wprost fizycznie i że "chciwe ręce niemieckiego imperjalizmu chwyciły Litwę za gardło" /blokada gospodarcza/ /A -9 /.

11/. POWRÓT DYPLOMATÓW ZAGRANICZNYCH Z KŁAJPEDY DO KOWNA. Prasa kowieńska z 5.X.1935 r.: 4.X powrócili z Kłajpedy do Kowna angielski chargé d'affaires Preston oraz sekretarz francuskiego poselstwa Neyrac. /A -14/.

12/. POGLĄD "CZASU" NA SPRAWĘ KŁAJPEDZKĄ A "LIET.AIDAS". "Liet.Aidas" z 1.X.1935 r. zamieszcza urywek artykułu "Czasu" w sprawie Kłajpedy. Urywek brzmi jak następuje: Sprawa Kłajpedy interesuje nas jedynie pośrednio i zdaleka. Należy watpić, by rząd nasz zechciał się wtrącać w spór litewsko-niemiecki. Mówi się np. o tem, że Polska winna bronić Kłajpedy przed pretensjami niemieckiemi z miłości dla Litwy. Takie rozumowanie niezbyt jest dla nas przekonywujące. Co nam z Kłajpedy? Niech się o Kłajpedę troszczą inni. Mamy o wiele ważniejsze troski. Nie obciążajmy swego bagażu międzynarodowego sporem, którego rozstrzygnąć nie możemy. /A-8/23 /.

13/. WSPÓŁPRACA T-STW. WETERYNARZY: SZWEDZKIEGO I LITEWSKIEGO. "Lietuvos Aidas" z 5.X.1935 r.: W tych dniach na zaproszenie szwedzkiego związku lekarzy weterynarji udał się do Stokholmu wicedyrektor Instytutu Bakterjologicznego weterynarji dr.Kanauka. Weźmie on udział w obchodzie 75-lecia związku lekarzy weterynarji Szwecji. /A-10/.

14/. KOLPORTAŻ BIBUŁY ANTYRZĄDOWEJ NA POGRANICZU LITEWSKO-NIEMIECKIEM. "L.Aidas" z 5.X.1935 r.: W tych dniach na pograniczu litewsko-niemieckiem w pow.szakioskim urzędnicy niemieccy w uniformach przerzucili na stronę litewską dużą ilość antyrządowej bibuły propagandowej. /A -6 /.

III. ZAGADNIENIA POLITYKI WEWNĘTRZNEJ I ŻYCIE SPOŁECZNE.

K r o n i k a .

15/. USTĄPIENIE PROKURATORA TRYBUNAŁU NAJWYŻSZEGO. "Rytas" z 3.X.1935 r.: Jak podaje prasa żydowska prokurator Trybunału Najwyższego złożył podanie o dymisję. O ile podanie to będzie przyjęte, prokurator zajmie się adwokaturą. /C -19/3 /.

16/. AKT ŁASKI W STOSUNKU DO HITLEROWCÓW. "Sekmadienis" z 6.X.1935 r.: Aktem łaski Prezydenta Republiki zwolnieni zostali z więzienia hitlerowcy:Molinus, Kubutat, Szwedas i Melingas. /E / P.

17/. ZMIANY PERSONALNE W SĄDOWNICTWIE. "Sekmadienis" z 6.X.1935 r.. Na miejsce mającego ustąpić prokuratora Trybunału Najwyższego p.Kalwajtisa upatrzony jest prokurator Sądu Apelacyjnego p.Valtys . Miejsce p.Valtysa zająć ma wiceprezes Sądu Okręgowego w Kowmie p.Arminas. Prokurator Sądu Okręgowego w Marjampolu p.Mikajlia i prokurator Sądu Okręgowego w Szawlach mają zostać wiceprokuratorami Sądu Apelacyjnego. Wiceprokurator Sądu Apelacyjnego p.Paulawiczius i sędzia śledczy do spraw szczególnej wagi p.Królickas wyznaczeni zostali na członków Sądu Okręgowego w Kownie. /C-19/3 /. P.

18/. ENTUZJASTYCZNE SPOTKANIE WAJTKUSA W KOWNIE. Prasa kowieńska z 3.X.1935 r.Dnia 2-go października przybył do Kowna Wajtkus. Powitały go na lotnisku tłumy publiczności oraz przedstawiciele różnych organizacyj. Powitanie nosiło charakter entuzjastyczny. /C-34/1/ P.

19/. NOWY DYREKTOR DEPARTAMENTU BEZPIECZEŃSTWA. Prasa kowieńska z 3.X.1935 r. Dotychczasowy p.o. dyrektora Dep.Bezpieczeństwa A.Powilajtis mianowany został dyrektorem tegoż departamentu. /C-14/2/. P.

20/. NOWI STUDENCI NA UNIWERSYTECIE KOWIEŃSKIM. Prasa kowieńska z 3.X.1935 r.: Przeszło 1.000 osób złożyło podania o przyjęcie na Uniwersytet Kowieński. W tej liczbie złożyło podanie 645 maturzystów i ok.400 byłych studentów. /C-29 /.

21/. POWRÓT MINISTRA LOZORAJTISA Z GENEWY. Prasa kowieńska z 3.X.1935 r.: 2 -go października powrócił z Genewy do Kowna min. spraw zagranicznych Lozorajtis. / C-12/3 /. P.

22/. PRZYJAZD KORESPONDENTA "LIETUVOS AIDASA" W WARSZAWIE GUSTAJNISA. Prasa kowieńska z 4.X.1935 r.: Dnia 2-go października przybył do Kowna z Warszawy korespondent "Lietuvos Aidasa" Gustajnis.

23/. SPRAWOZDANIE MIN.LOZORAJTISA. Prasa kowieńska z 4.X. 1935 r.: Dnia 3-go października na zebraniu Gabinetu Ministrów , w którem wziął udział również gubernator kłajpedzki Kurkauskas, przybyły z Genewy min.Lozorajtis złożył sprawozdanie o pracach sesji Ligi Narodów i naradach w sprawach kłajpedzkich z przedstawicielami państw sygnatarjuszy . /A -11/. P.

24/. SPRAWY SĄDOWE KOMUNISTÓW. Prasa kowieńska z 5.X.1935 r. Izba Apelacyjna rozpatrywała szereg spraw komunistów. Komuniści: A.Kazłauskas z Kłajpedy, Salomon Szlow z Kowna i W.Borkis z pow. wyłkowyszkowskiego zostali skazani każdy na 8 lat więzienia ciężkich robót. /C -9 /. P.

25/. SPRAWA KONTROLI PODAŃ O UŁASKAWIENIE. Prasa kowieńska z 5.X.1935 r.: Min.Sprawiedliwości rozesłał do sędziów rejonowych cyrkularz zapowiadający, że podania o ułaskawienia adresowane na ręce Prezydenta Państwa należy przesyłać wpierw do ministra Sprawiedliwości. /C-19/2 /.

26/. SPRAWA USTAWY PRASOWEJ. Prasa kowieńska z 5.X.1935 : Rada Państwa kończy opracowywanie ustawy prasowej. Główne wytyczne tej ustawy zostały już przez Gabinet Ministrów rozpatrzone. /C-18/5/

27/. ZMIANY PERSONALNE W KOLEJNICTWIE. Prasa kowieńska z 2.X.1935 r.: Generalny sekretarz M-stwa Komunikacji Jankiewiczius złożył dymisję. Na jego miejsce mianowany został dotychczasowy pomocnik dyrektora J.Czurlis. Pomocnikiem dyrektora został zaś I.Augustajtis, dotychczasowy kierownik działu konwencyj międzynarodowych. /B-10/5 /. P.

------oO-------

III. ZAGADNIENIA POLITYKI WEWNĘTRZNEJ I ŻYCIE SPOŁECZNE.

K r o n i k a.

15/. USTĄPIENIE PROKURATORA TRYBUNAŁU NAJWYŻSZEGO. "Rytas" z 3.X.1935 r.: Jak podaje prasa żydowska prokurator Trybunału Najwyższego złożył podanie o dymisję. O ile podanie to będzie przyjęte, prokurator [illegible] się od [illegible]. /C-10/5/.

16/. AKT ŁASKI W STOSUNKU DO HITLEROWCÓW. "Sekmadienis" z 6.X.1935 r.: Aktem łaski Prezydenta Republiki zwolnieni zostali z więzienia hitlerowcy: Molinus, Kubatat, Szwedas i Kelingas. /E-/ P.

17/. ZMIANY PERSONALNE W SĄDOWNICTWIE. "Sekmadienis" z 6.X.1935 r.: Na miejsce ustępującego prokuratora Trybunału Najwyższego p.K[illegible] mianowany jest prokurator Sądu Apelacyjnego p.[illegible], miejsce p.[illegible] zajął na stanowisku Sądu Okręgowego w Kownie p.Antanas. Prokurator Sądu Okręgowego w Mariampolu [illegible] i prokurator Sądu Okręgowego w Szawlach [illegible] zostali [illegible] Sądu Apelacyjnego. [illegible] Sądu Apelacyjnego p.[illegible] [illegible] przez [illegible] p.[illegible] zostali na członków Sądu Okręgowego w Kownie. /C-19/3/. P.

18/. [illegible] W KOWNIE. Prasa kowieńska z 6.X.1935 r.: Dnia 8-go października przybył do Kowna [illegible]. [illegible] przez [illegible] organizacyj. [illegible] /C-24/4/. P.

19/. NOWY DYREKTOR DEPARTAMENTU BEZPIECZEŃSTWA. Prasa kowieńska z 6.X.1935 r.: Dotychczasowy p.o. dyrektora Dep. Bezpieczeństwa p.Povilaitis mianowany został dyrektorem tegoż departamentu. /C-14/4/. P.

20/. 400 STUDENTÓW NA UNIWERSYTECIE KOWIEŃSKIM. Prasa kowieńska z 6.X.1935 r.: Tegoroczne 1.000 osób złożyło podania o przyjęcie na Uniwersytet Kowieński. Z tej liczby złożyło podanie 640 kandydatów i ok.400 byłych studentów. /C-29/.

21/. POWRÓT MINISTRA LOZORAITISA Z GENEWY. Prasa kowieńska z 6.X.1935 r.: Dnia 5-go października powrócił z Genewy do Kowna min. spraw zagranicznych Lozoraitis. /A-12/. P.

22/. PRZYJAZD KORESPONDENTA "LIETUVOS AIDAS" W WARSZAWIE GUSTAJTISA. Prasa kowieńska z 4.X.1935 r.: Dnia 2-go października przybył do Kowna z Warszawy korespondent "Lietuvos Aidas" Gustajtis.

23/. SPRAWOZDANIE MIN.LOZORAITISA. Prasa kowieńska z 4.X.1935 r.: Dnia 2-go października na zebraniu Gabinetu Ministrów, w którym udział również [illegible], przybyły z Genewy min.Lozoraitis złożył sprawozdanie o pracach sesji Ligi Narodów i naradach w sprawach Kłajpedzkich z przedstawicielami państw sygnatarjuszy. /A-11/. P.

24/. SPRAWY SĄDOWE KOMUNISTÓW. Prasa kowieńska z 5.X.1935 r.: Izba Apelacyjna rozpatrywała szereg spraw komunistów. Komuniści [illegible] z [illegible], [illegible] z Kowna i [illegible] z pow. [illegible] zostali skazani każdy na 6 lat więzienia ciężkich robót. /C-5/. P.

25/. SPRAWA KONTROLI PODAŃ O UŁASKAWIENIE. Prasa kowieńska z 5.X.1935 r.: Min.Sprawiedliwości rozesłał do sędziów rejonowych cyrkularz zapowiadający, że podania o ułaskawienie skierowane na ręce Prezydenta Państwa należy przesyłać wyłącznie do ministra Sprawiedliwości. /C-14/2/.

26/. ZMIANA USTAWY PRASOWEJ. Prasa kowieńska z 5.X.1935: Rada Państwa kończy opracowywanie ustawy prasowej. Główne wytyczne tej ustawy zostały już przez Gabinet Ministrów rozpatrzone. /C-18/5/.

27/. ZMIANY PERSONALNE W KOLEJNICTWIE. Prasa kowieńska z 5.X.1935 r.: Generalny sekretarz Min-stwa Komunikacji Jurkiewicius złożył dymisję. Na jego miejsce mianowany został dotychczasowy [illegible] dyrektor [illegible]. Dotychczasowym dyrektorem zostaje [illegible], dotychczasowy [illegible] działu komunikacji międzynarodowych. /B-10/3/. P.

———oOo———